

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117226331
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4117226331.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a sudkýň JUDr. Viery Koscelanskej a JUDr. Eriky Madarászovej, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: H. W., narodený XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D., o zaplatenie sumy 3.756,53 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 15Csp/240/2017- 483 zo dňa 28. mája 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku, v časti vyhovujúceho výroku, ktorým súd povolil žalovanému dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach po 30 eur, ako aj vo výroku o trovách konania z r u š u j e a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.756,53 eura a to v pravidelných mesačných splátkach po 30 Eur mesačne splatných vždy 1. dňa každého mesiaca počnúc dňom 1.8.2019 až do zaplatenia, pod stratou výhody splátok pre prípad nezaplatenia čo len jednej z nich. Vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na plnú náhradu trov konania vo výške 100%. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 3,4, Občianskeho zákonníka, § 232 ods. 3,4 CSP, ako aj zisteným skutkovým stavom, z ktorého vyplynulo, že na základe zmluvy o zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 25.03.2008, žalobca (v tom čase vystupujúci pod obchodným menom Dexia banka Slovensko, a.s.) zriadil a viedol účet pre žalovaného. Žalovaný sa na svojom účte dostal do nepovoleného debetného zostatku, tento dlh nevyrovnal, následkom čoho žalobca účet zatvoril. Žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 6.6.2017 internú účtovnú transakciu - prevod, kedy debetný zostatok na účte žalovaného previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Suma 3.756,53 eura predstavovala rozdiel medzi všetkými debetnými a kreditnými obratmi na účte žalovaného.

1.2 Súd prvej inštancie konštatoval, že právny vzťah, ktorý vznikol uzavretím zmluvy je vzťah spotrebiteľský vzhľadom na to, že žalobca konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Súd konštatoval, že nemal za preukázané, že žalovaný banku požiadal o službu povolené prečerpanie na bežnom účte. Z výpisov žalovaného na bežnom účte vyplynulo, že sa dostal do nepovoleného prečerpania vo výške 3756,53 eura, keď porušil svoju povinnosť mať na účte zostatok najmenej vo výške potrebnej na vykonanie požadovaných transakcií a na zaplatenie poplatkov banke. Poukázal na to, že medzi stranami sporu nebola sporná suma 3756,53 eura.

1.3 V časti nároku na zaplatenie úroku 28% zo sumy 3.756,53 eura od 07.06.2017 do zaplatenia, ktorý presahuje dátum nadobudnutia účinnosti odstúpenia žalobcu od zmluvy súd prvej inštancie žalobu

zamietol. Dôvodil, že v danej veci ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, žalobcovi zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia nepatrí. Od splatnosti dlhu je dlžník povinný platiť iba zákonné úroky z omeškania. Po nadobudnutí splatnosti dlhu vzniká veriteľovi nárok na vrátenie požičanej sumy vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu splatnosti úveru. Súd pritom vychádzal z rozhodnutia ÚS IV. 476/2012 z 18.9.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (4Obo 143/1998). Doplnil, že veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi.

1.4 O lehote na plnenie súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na vyjadrenie žalovaného, ktorý žiadal, aby mu bolo umožnené dlžnú sumu splatiť v mesačných splátkach po 30 eur s ohľadom na jeho finančnú situáciu. Uviedol, že pracuje na dohodu ako stavebný robotník s príjmom 50 eur mesačne. Má dlhy približne 20 000 - 30 000 eur. Súd konštatoval, že celková situácia na strane žalovaného neumožňuje splatiť dlžné plnenie v lehote 3 dní, ale ide o odôvodnený prípad pre povolenie splátok dlžnej sumy. Súd mu povolil splácať sumu v splátkach vo výške 30 eur počnúc dňom 1.8.2019, vždy k 1. dňu v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v spore úspešný, preto mu súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2.1 Proti tomuto rozsudku do zamietajúceho výroku, ako aj do výroku, ktorým povolil súd žalovanému splácať dlh v splátkach a do výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a návrhu v celom rozsahu vyhovieť. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie a poukázal na to, že sa s argumentmi súdu prvej inštancie nestotožňuje.

K nároku žalobcu na zaplatenie úroku 28% ročne žalobca uviedol, že účastníci po uzatvorení zmluvy o bežnom účte uzatvorili dňa 9.3.2011 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, ktorou zriadil žalobca pre žalovaného limit povoleného prečerpania vo výške 200 eur s úrokovou sadzbou vo výške 16,9% ročne. Žalovaný prekračoval povolený limit povoleného prečerpania, čím porušoval zmluvu tým, že sa dostal do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0 eur (od 1.8.2014) sa dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia. Poukázal na skutočnosť, že uplatnený úrok 28% ročne nie je úrokom z úveru, nejde o úrokovú sadzbu poskytnutého povoleného prečerpania. Súd nesprávne právne posúdil úrok 28% ako úrok z úveru a zaoberal sa nárokom naň ako úrokom po zosplatnení, avšak úrok 28% je úrok uplatnený z titulu prekročenia (zákonný úrok z titulu prekročenia). Žalobca si daný nárok uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§2 písm. f), § 18). Samotný zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Zdôraznil, že sadzba úroku 28% ročne vyplýva z príslušných ustanovení VOP (bod 3.12) v spojení s Výveskou úrokových sadzieb časť „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Žalobca poukázal v tomto smere na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov.

2.2 Žalobca namietal v odvolaní aj povolenie splátok žalovanému poukazujúc na skutočnosť, že splnenie dlhu v splátkach po 30 eur mesačne bude trvať neprimerane dlho - len v časti istiny viac ako 10 rokov, čo poškodí nielen žalobcu ale aj samotného žalovaného, ktorému zatiaľ bude narastať príslušenstvo istiny. Dôvodil, že výška splátky musí byť určená primerane tak, aby splátky neoprávneným spôsobom nezasiahli do práv žalobcu a v konečnom dôsledku aj žalovaného neúmerným predlžovaním splatnosti tým, že bude zaviazaný zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania. Vzhľadom na čas od podania žaloby na súd mal žalovaný možnosť prejaviť svoju snahu a záujem dlh uhrádzať, avšak žalovaný tak neuskutočnil a počas celého súdneho konania neuhradil žiadnu sumu. Navrhol, aby odvolací súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň, aby žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a po prejednaní vecí bez nariadenia odvolacieho pojednávania, dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej zamietajúcej časti, ako aj v časti výroku, ktorým povolil súd žalovanému splácať dlh v splátkach, podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 14.08.2017 domáhal, aby zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3.756,53 eura s úrokom 28% ročne zo sumy 3.756,53 eura od 07.06.2017 do zaplatenia a trovami konania, a to na základe zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 25.03.2008 Zmluvu č. 876823001, na základe ktorej žalobca zriadil a viedol pre žalovaného účet. Dňa 09.03.2011 uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o povolenom prečerpaní na účte, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania vo výške 200,- eur s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 16,9% ročne. Na základe žiadosti žalovaného sa uvedený limit mohol meniť. Žalovaný opakovane porušoval zmluvu tým, že prekračoval povolený limit povoleného prečerpania, na základe čoho žalobca pristúpil k postupu v zmysle VOP čl. 8.9 a znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na 0 eur dňa 1.8.2014. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Žalovaná suma 3756,53 eura predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného.

6. Do vyhovujúceho výroku súdneho rozhodnutia strany sporu odvolanie nepodali, preto predmetom odvolacieho konania bol iba zamietajúci výrok, a to v časti týkajúcej sa úroku vo výške 28% zo sumy 3.756,53 eura od 07.06.2017 do zaplatenia, a tiež plnenie dlhu v splátkach po 30 eur mesačne.

7. Žalobca vo svojom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil jeho nárok na zaplatenie úroku vo výške 28% zo sumy 3756,53 eura od 07.06.2017 do zaplatenia, ako zmluvný úrok do zosplatenia. Súd prvej inštancie argumentoval, že veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. Odvolací súd sa s námietkou žalobcu stotožnil, pretože ako uvádza žalobca v odvolaní, v danom prípade úrok 28% je úrok uplatnený z titulu prekročenia povoleného prečerpania na účte. K žiadnemu zosplateniu úveru nedošlo. Medzi zmluvnými stranami nebola uzatvorená typická úverová zmluva, ale Zmluva o bežnom účte a následne dňa 9.3.2011 aj Zmluva o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, ktorou zriadil žalobca pre žalovaného limit povoleného prečerpania vo výške 200 eur s úrokovou sadzbou vo výške 16,9% ročne. Z dokazovania tiež vyplynulo (výpisy z účtu žalovaného), že žalovaný prekročil limit povoleného prečerpania a dostal sa do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania. Následne zrušením povoleného prečerpania sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu. Žalobca uviedol, že po znížení limitu na 0 eur (od 1.8.2014) sa dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia.

8. Z vyššie uvedeného je nesporné, že súd prvej inštancie zistil nesprávne skutkový stav a potom aj nesprávne vec právne posúdil. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil nárok žalobcu na zaplatenie úroku 28% z dlžnej sumy, napriek tomu, že žalobca už vo svojom podaní zo dňa 31.01.2019 (čl. 201) na výzvu súdu uviedol skutkové tvrdenia, z ktorých vyvodil tento nárok. Žalobca vo svojom písomnom podaní, ako aj v odvolaní poukázal na to, že predmetný úrok pre nepovolené prečerpanie vyplýva jednak z čl. 3.12 VOP v spojení s Výveskou úrokových sadziieb (Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Ustanovenia ods. 8.8 /ustanovenia upravujúce úročenie prostriedkov poskytnutých formou úveru/ sa použijú primerane.), ale aj z ustanovení § 2 písm.f) zákona č. 129/2010 Z.z. a § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.

9. Je zřejmé, že žalobca odvodzuje svoj nárok na zaplatenie 28%-ného úroku pri nepovolenom prečerpaní z vyššie citovaného článku VOP, ako aj zákonných ustanovení (zákona č. 129/2010 Z.z.), s čím sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal. Odvolací súd dodáva, že z obsahu spisu zatiaľ vôbec nevyplýva výška požadovaného úroku 28%, keď žalobca odkazuje na Vývesku úrokových sadziieb, ktorá

sa však medzi listinami predloženými žalobcom nenachádza, pričom v predložených Sadzobníkoch poplatkov žiaden takýto úrok uvedený nie je. Rovnako sa súd prvej inštancie nezaoberal predloženými výpismi z účtu žalovaného, kde sa nachádza popis kreditných a debetných položiek, ako aj čerpania povolených finančných prostriedkov. Z uvedených výpisov pritom vyplýva, že posledný vklad žalovaného na účet sa uskutočnil v júli 2014 a následne v auguste 2014 bol upozornený upomienkou na prečerpanie účtu, pričom zostatok na účte žalovaného bol mínus 1547 eur. Od júla 2014 žalobca na účte žalovaného pripisoval len zmluvné úroky (16,9%) z prečerpanej sumy a to až do júna 2017, kedy sa dlh žalovaného vyšplhal na sumu 3756,53 eura a žalobca až dňa 06.06.2017 previedol dlh klienta, teda zrejme uzatvoril účet. Žalobca teda ponechal účet žalovaného otvorený takmer po dobu 3 rokov s tým, že na tento účet pripisoval iba zmluvné úroky, mesačný poplatok za vedenie účtu (3,90 eura) a od 29.1.2016 až do 06.06.2017 aj príplatok za vedenie účtu postihnutého exekúciou v sume 5 eur mesačne, čím sa pôvodný dlh žalovaného zo sumy 1547 eur navýšil na sumu 3756,53 eura. Aj s poukazom na uvedené úročenie dlžnej sumy v dôsledku nepovoleného debetu na účte žalovaného (po dobu 3 rokov) sa súd prvej inštancie bude zaoberať dôvodnosťou nároku žalobcu na priznanie ďalšieho zmluvného úroku týkajúceho sa nepovoleného prečerpania na účte vo výške 28% ročne odo dňa uzatvorenia účtu žalovaného, teda od 07.06.2017. V danom prípade by totiž išlo o dvojité úročenie pôvodného zostatku na účte žalovaného vo výške 1547 eur, ktorý sa úročil jednak sadzbou zmluvného úroku 16,9% a následne by sa mal úročiť ďalším úrokom vo výške 28% a rovnako aj suma 2 209,53 eura (3756,53 - 1547) pozostávajúca zo zmluvných úrokov a poplatkov. Je potrebné sa zaoberať aj postupom žalobcu, keď nie je zřejmý dôvod, pre ktorý ponechal otvorený účet žalovaného až po dobu 3 rokov a dlh žalovaného navyšoval pripisovaním úrokov, keď bolo zřejmé, že žalovaný nereagoval na upomienky a na účte nerobil žiadne vklady. V zmysle zmluvných ustanovení mohol pritom žalobca kedykoľvek vypovedať zmluvu.

10. V neposlednom rade odvolací súd uvádza, že sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že skutočnosť, že sa žalovaný dostal do nepovoleného prečerpania na účte je potrebné posúdiť ako prekročenie v zmysle ust. § 2 písm.f) zákona č. 129/2010 Z.z. Podľa tohto ustanovenia, prekročením sa rozumie automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. V § 1 ods. 5 tohto zákona sa uvádza, že na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 20a až 20e, § 21 a 23, 25 až 27. V predmetnej veci však medzi zmluvnými stranami nebol uzatvorený spotrebiteľský úver vo forme prekročenia, ale spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý je špecifikovaný v ust. § 1 ods. 4. Navyše ako vyplýva zo znenia ust. § 2 písm.f), pri prekročení veriteľ umožňuje spotrebiteľovi čerpať navyše ďalšie finančné prostriedky. V súdnej veci naopak žalobca tým, že sa žalovaný dostal do nepovoleného prečerpania na účte, toto prečerpanie znížil na 0 eur a následne žiadal okamžité vyrovnanie debetu na účte. Preto v danom prípade nemožno hovoriť o prekročení v tom zmysle, ako to má na mysli ust. § 2 písm.f), ale aj § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Vzhľadom na uvedené odvolací súd zastáva názor, že nárok žalobcu na úrok pre nepovolené prečerpanie vyplýva len z čl. 3.12 VOP (Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Ustanovenia ods. 8.8 / ustanovenia upravujúce úročenie prostriedkov poskytnutých formou úveru/ sa použijú primerane.). V citovanom článku sa však vôbec neuvádza, aká je výška úroku pri nepovolenom prečerpaní účtu, ani kde je jeho výška upravená. Ide pritom o zásadnú informáciu pre spotrebiteľa, ktorý uzatvoril Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, pretože nie je ojedinelé, že spotrebiteľ sa dostane do nepovoleného prečerpania a následne si banka uplatní úrok v nie nepatnej výške (28%), o ktorom spotrebiteľ nemá žiadnu vedomosť. Súd prvej inštancie sa preto bude zaoberať aj touto skutočnosťou, teda akým spôsobom bol žalovaný informovaný o uplatnení úroku z nepovoleného prečerpania v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy.

11. Súd prvej inštancie povolil žalovanému zaplatiť dlžnú sumu v splátkach po 30 eur mesačne, poukazujúc na finančnú situáciu a príjmy žalovaného. Žalobca v odvolaní namieta povolenie splátok žalovanému poukazujúc na skutočnosť, že splnenie dlhu v splátkach po 30 eur mesačne bude trvať neprimerane dlho, v časti istiny viac ako 10 rokov, čo poškodí nielen žalobcu ale aj samotného žalovaného. S uvedenou námietkou žalobcu sa odvolací súd stotožnil. Odvolací súd uvádza, že v prípade veľmi nepriaznivej sociálnej situácie môže súd rozhodnúť o plnení v splátkach, avšak tieto musia byť primerané aj k výške celkového dlhu, ktorý je dlžník povinný uhradiť. Splátka vo výške 30 eur mesačne vo vzťahu k výške dlžnej sumy 3 756,53 eura je absolútne neprimeraná a jednoznačne

zvýhodňuje len žalovaného. Súd prvej inštancie preto v ďalšom konaní opätovne zistí pomery na strane žalovaného a následne rozhodne, či ho zaviazne na plnenie v splátkach, ak áno, tak výšku splátky určí v adekvátnej výške k dlhu žalovanému.

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil v napadnutom zamietajúcom výroku a v časti vyhovujúceho výroku, ktorým súd povolil žalovanému dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach po 30 eur vždy do 1. dňa toho každého mesiaca dňom 01.08.2019 až do zaplatenia, ako aj vo výroku o trovách konania a vec podľa § 391 ods. 2 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V konaní sa súd prvej inštancie bude opätovne zaoberať vecou samou v nadväznosti na zostávajúci nárok žalobcu na zaplatenie úroku vo výške 28% ročne z dlžnej sumy, vykoná dokazovanie za účelom zistenia, či u žalovaného sú splnené podmienky na povolenie zaplatenia dlžnej sumy v splátkach, vo veci opätovne rozhodne a toto svoje rozhodnutie riadne odôvodní, pričom právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov, vrátane odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).